

Udskriftsdato: 10. januar 2026

2013/1 LSF 187 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.
(Befordringsrabat og -godtgørelse til studerende ved videregående uddannelser, der berettiger til statens uddannelsesstøtte, og afskæring af godtgørelse efter en kilometersats i perioder med fjernundervisning m.v.)**

Ministerium: Uddannelses- og Forskningsministeriet

Journalnummer: Uddannelses- og Forskningsmin.,
Styrelsen for Videregående Uddannelser, j. nr. 14/006101

Forslag

til

Lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

(Befordringsrabat og -godtgørelse til studerende ved videregående uddannelser, der berettiger til statens uddannelsesstøtte, og afskæring af godtgørelse efter en kilometersats i perioder med fjernundervisning m.v.)

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 1

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 10. oktober 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Retten til rabat ved køb af abonnementskort omfatter måneder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der giver ret til statens uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 15.

Stk. 4. Retten til rabat gælder ikke, når den studerende samtidig får befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler.«

2. I § 2, stk. 1, 1. pkt., ændres »Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte« til: »Styrelsen for Videregående Uddannelser«.

3. § 2, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

4. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration af rabatordningen efter § 1.«

5. . I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 3, stk. 1«: », jf. dog stk. 2«.

6. I § 4 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives ikke i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 4 a indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration, jf. stk. 1.«

8. § 4 a affattes således:

»§ 4 a. Uddannelsesstedet kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end

offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. dog stk. 2. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives ikke i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.«

9. I § 5, nr. 2, 2. pkt., og § 5, nr. 3, 2. pkt., indsættes efter »undtages fra«: »kravet i«.

10. I § 5 a, stk. 1, indsættes efter »ret til rabat«: », herunder indskrivningsoplysninger om studerende, der er indskrevet på en støtteberettigende uddannelse, men som ikke har søgt befordringsrabat«.

11. I § 5 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.«

12. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

13. I § 6, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »§ 1, stk. 4, og«.

§ 2

I lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Ændring af reglerne om støttetid, begrænsninger i adgangen til Statens Uddannelsesstøtte til ungdomsuddannelser, nye støttesatser for hjemmeboende, ændret satsregulering i perioden 2014-2021, øget støtte til befordringsgodtgørelse m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 2 ophæves.

2. I § 4, stk. 6, ændres »§§ 2 og 3« til: »§ 3«.

Undervisningsministeriet

§ 3

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 21. maj 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Godtgørelse gives dog ikke i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.«

2. I § 12, stk. 1, indsættes efter »ret til rabat«: », herunder indskrivningsoplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der er indskrevet på en uddannelse, der giver ret til befordringsrabat efter § 2, men som ikke har søgt befordringsrabat«.

3. I § 12, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 8, træder i kraft den 1. januar 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

HyperCard-forsøgsordningen, der gav 16-19-årige unge og elever på ungdomsuddannelser nem og billig adgang til den kollektive trafik, blev vedtaget på baggrund af en aftale af 5. maj 2011 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance. Forsøgsordningen varede fra den 1. august 2011 til den 31. juli 2013. Ordningen supplerede den rabatordning, der følger af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 21. maj 2013.

Den 12. juni 2012 indgik den daværende regering (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) en aftale med Dansk Folkeparti og Enhedslisten om takstnedsættelser og investeringer til forbedring af den kollektive trafik (trafikforliget). Som en del af aftalen blev HyperCard-forsøgsordningen udvidet, så ordningen også omfatter studerende ved videregående uddannelser. I samme forbindelse skiftede ordningen navn fra HyperCard til Ungdomskort. Ungdomskortordningen omfatter herefter den personkreds, som var omfattet af HyperCard-ordningen, samt studerende ved videregående uddannelser, som er omfattet af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 10. oktober 2013. Det vil sige studerende ved videregående uddannelser, der har ret til og har søgt om Statens Uddannelsesstøtte (SU).

Med aftale af 26. februar 2014 er regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) blevet enige med Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten om at udvide Ungdomskortordningen, sådan at alle studerende, der er indskrevet på en SU-berettigende videregående uddannelse, bliver berettiget til et Ungdomskort, uanset om de konkret har ret til SU.

Samtidig bringes befordringsrabatordningen for studerende ved videregående uddannelser i overensstemmelse med EU-retten, idet retten til befordringsrabat foreslås knyttet til det faktuelle forhold, at den studerende er indskrevet ved og gennemgår en SU-berettigende videregående uddannelse, frem for at den studerende har søgt om og har ret til SU. Der henvises til EU-Domstolens dom af 4. oktober 2012 i sag C-75/11, Kommissionen mod Østrig. EU-Domstolen udtaler, at Østrig havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18, 20 og 21 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) sammenholdt med artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Efter den østrigske befordringsrabatordning kunne der gives takstnedsættelse på offentlig befordring, hvis der var givet familietillæg for mindreårige eller myndige børn under 26 år, som er ved at tage en erhvervsuddannelse. EU-Domstolen udtalte, at der er tale om indirekte diskrimination, og at Østrig ikke har godtgjort, at ordningen er objektivt begrundet, idet der allerede opstår en reel forbindelse for den studerende til Østrig, når den uddannelsessøgende er indskrevet på en uddannelsesinstitution, der er godkendt eller finansieres af Østrig.

Det foreslås på den baggrund, at alle studerende, der er indskrevet på og gennemgår videregående uddannelse, der berettiger til SU, omfattes af befordringsrabat og -godtgørelsesordningen, der er hjemlet i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Herved omfattes samme gruppe studerende også af Ungdomskortordningen.

Såvel Ungdomskortordningen som befordringsrabat- og -godtgørelsesordningen efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser vil efter lovforslaget omfatte danske statsborgere, der konkret ikke har ret til SU, f.eks. fordi de er løbet tør for klip, EU- og EØS-statsborgere samt tredjeländes statsborgere, der er indskrevet på og gennemgår en SU-berettigende uddannelse.

For at undgå at give befordringsgodtgørelse efter en kilometersats til personer, der ikke har et reelt

behov for befordring i forbindelse med deres uddannelse, foreslås det endvidere at fjerne muligheden for at modtage befordringsgodtgørelse i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Befordringsrabat og -godtgørelse til studerende ved SU-berettigende uddannelser

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser

Studerende ved videregående uddannelser har efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser ret til rabat ved køb af abonnementskort – det vil sige personlige periode- eller pendlerkort med en valgfri gyldighedsperiode – til befordring med bus, tog eller metro i den kollektive trafik i Danmark og efter uddannelses- og forskningsministerens bestemmelse hen over den danske grænse til et EU- eller EØS-land. Sidstnævnte er i praksis kun relevant i forbindelse med rejse over grænsen til enten Tyskland eller Sverige.

Det er en betingelse for at få rabat, at den studerende har søgt om og har ret til SU til en videregående uddannelse. Retten til rabat består, selvom den studerende efterfølgende fravælger SU eller er i lønnet praktik, der udelukker SU. Studerende, der har opbrugt deres muligheder for at få SU, det vil sige er løbet tør for stipendieklip til uddannelsen, kan søge om at få befordringsrabat i yderligere 12 måneder, hvis de studerende er studieaktive.

Den studerende kan få en rabat svarende til den del af abonnementskortets pris, der overstiger egenbetalingssatsen. Rabatten gives alene på abonnementskort, der dækker strækningen mellem den uddannelsessøgendes bopæl og uddannelsesstedet. Rabatordningen har fra august 2011 til august 2013 fungeret under navnet Uddannelseskort. Herefter er ordningen suppleret med og reelt erstattet af Ungdomskortordningen, der er beskrevet under pkt. 2.1.1.2.

Studerende, der har ret til rabat efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan endvidere efter lovens § 4 a i ganske særlige tilfælde få godtgørelse efter en kilometersats til helt eller delvist at benytte andre befordringsmidler end de offentlige, herunder egen bil, jf. nærmere under pkt. 2.2.1.

2.1.1.2. Ungdomskortordningen

Ungdomskortordningen er reguleret i bekendtgørelse nr. 501 af 17. maj 2013 om Ungdomskort. Bekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i tekstanmærkning nr. 126 ad finanslovens § 28.53.04. Ungdomskort.

Det følger af § 1 i bekendtgørelse om Ungdomskort, at Ungdomskortet er et periodekort til befordring i bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, der tilbydes følgende persongrupper:

- Uddannelsessøgende, der er omfattet af kapitel 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.
- Studerende, der er omfattet af § 1, stk. 3 og 4, og regler fastsat i medfør af § 1, stk. 5, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. Det vil sige studerende, der har søgt om og har ret til SU til en videregående uddannelse.
- 16-19-årige, som ifølge Det Centrale Personregister (CPR) er bosiddende i Danmark.

Med Ungdomskortet får de persongrupper, der er omfattet af ordningen – udover fri rejse mellem bolig og uddannelsessted – fri rejse i det takstområde, hvor de pågældende har bopæl. Derudover giver Ungdomskort rabat på rejser i andre takstområder end der, hvor den pågældende har bopæl, samt rejser, som foregår på tværs af takstområder.

Ungdomskortets egenbetaling udgør 11,44 kr. pr. gyldighedsdag (2014-niveau) for uddannelsessøgende og deltagere, der er omfattet af lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og 19,92 kr. pr. gyldighedsdag (2014-niveau) for studerende, der er omfattet af lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og for øvrige 16-19-årige. Egenbetalingen reguleres én gang årligt sammen med trafiksekskabernes takstændringer i januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Ungdomskortet kan ikke udstedes med kortere gyldighed end 30 dage.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre § 1 i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, sådan at alle studerende, der er indskrevet på og gennemgår en videregående uddannelse, der berettiger til SU, får ret til befodringsrabat efter loven. Retten til befodringsrabat vil således ikke afhænge af, om den studerende har ret til SU. Herved omfattes danske statsborgere, der konkret ikke har ret til SU, f.eks. fordi de er løbet tør for klip, EU- og EØS-statsborgere og tredjelands statsborgere af befodringsrabatordningen. Ordningen vil også omfatte udvekslings- og gæstestuderende, der kun i en del af uddannelsen er indskrevet ved en dansk SU-berettigende uddannelse. Ordningen vil hermed være i overensstemmelse med EU-retten, idet der ved indskrivning ikke skelnes mellem danske statsborgere og EU- og EØS-borgere. Ordningen for studerende ved videregående uddannelser bliver således parallel med ordningen, der gælder efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvor det også er indskrivning, der er afgørende for, om uddannelsessøgende eller deltagere er omfattet af ordningen.

Det foreslås endvidere, at det bliver en betingelse for at få rabat, at den studerende ikke kan få befodringsgodtgørelse i henhold til andre regler. Der vil således ikke blive stillet særskilte krav om, at den studerende skal være studieaktiv for at få rabat. Som følge af de initiativer, der følger af SU- og studiefremdriftsreformen fra 2013, jf. lov nr. 898 og lov nr. 899, begge af 4. juli 2013, forventes det ikke, at indskrevne studerende vil være forsinket i deres uddannelse i en sådan grad, at det ikke vil være rimeligt at give dem ret til rabat. Uddannelsessøgende, der har orlov fra deres videregående uddannelse, vil ikke have ret til rabat, idet de ikke anses for at gennemgå en videregående uddannelse i orlovsperioden.

Som konsekvens af at persongruppen, der er omfattet af § 1 i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, foreslås udvidet til også at omfatte indskrevne studerende, der ikke har ret til SU, foreslås det også at udvide den personkreds, der har ret til befodringsgodtgørelse efter en kilometersats, jf. § 4 a i samme lov.

Som en konsekvens af at persongruppen med ret til befodringsrabat efter § 1 i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser foreslås udvidet, foreslås det også at udvide den persongruppe, der har ret til Ungdomskort efter § 1 i bekendtgørelse om Ungdomskort. Herved opfyldes den politiske aftale om ungdomskort og fjernbusser, der blev indgået den 26. februar 2014.

Som følge af at Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen), der træffer afgørelse om ret til rabat, ikke længere automatisk kan lægge ansøgning om SU til grund for afgørelsen om ret til rabat, foreslås det at udvide den eksisterende hjemmel til at indhente oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse om rabat, fra uddannelsesstederne. Det foreslås således, at der skabes hjemmel til, at styrelsen kan indhente indskrivningsoplysninger for studerende, der er indskrevet på en støtteberettigende uddannelse, men som ikke har søgt befodringsrabat. Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.

Formålet med hjemmelen er at gøre det muligt at søge om Ungdomskort gennem det elektroniske selvbetjeningssystem, der administreres af styrelsen i samarbejde med Trafikstyrelsen.

Det er hensigten, at uddannelsesstederne automatisk gør indskrivningsoplysninger for alle studerende

tilgængelige for styrelsen, uanset om den enkelte studerende har søgt om Ungdomskort. Først i det øjeblik, den studerende søger om et Ungdomskort, hentes indskrivningsoplysningen, og den studerende kan søge om Ungdomskort som studerende ved en videregående uddannelse.

Oplysningerne om, hvilken uddannelse den studerende er indskrevet på, i hvilken periode og på hvilken uddannelsesinstitution, er nødvendige for at kunne udstede et Ungdomskort. Formålet med automatisk at overføre indskrivningsoplysninger på alle studerende er, at disse oplysninger skal være til rådighed for styrelsen, når den studerende første gang søger om Ungdomskortet gennem det elektroniske selvbetjeningssystem. Herved opnås den mest effektive ansøgningsprocedure med kortest mulig sagsbehandlings-tid til følge, hvilket er afgørende, da der er tale om udstedelse af en rejsehjemmel, der har ringe værdi, hvis den ikke er den studerende i hænde ved studiestart.

En tilsvarende ændring foreslås også for så vidt angår styrelsens hjemmel til at indhente oplysninger fra uddannelsesstederne i forbindelse med tildeling af befodringsrabat efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Hermed bringes bestemmelsen i overensstemmelse med den måde, hvorpå styrelsen i dag indhenter oplysninger om den uddannelsessøgendes eller deltagerens indskrivningsforhold i forbindelse med afgørelsen om rabat i form af Ungdomskort.

Endelig foreslås det at skabe hjemmel til at fastsætte regler om uddannelsesstedernes administration.

Det er hensigten blandt andet at fastsætte regler om, at styrelsen kan fastsætte retningslinjer for det enkelte uddannelsessteds forpligtelser i forbindelse med dels uddannelsesstedets indberetning af indskrivningsoplysninger til styrelsens afgørelse om ret til rabat, dels uddannelsesstedets afgørelse om befodringsgodtgørelse efter en kilometersats. Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at styrelsen kan give det enkelte uddannelsessted adgang til styrelsens edb-system, herunder Det Fælles Uddannelseskort.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1, 3, 4 og 10-13, og § 3, nr. 2 og 3.

2.2. Afskæring af befodringsgodtgørelse ved uddannelse eller undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning

2.2.1. Gældende ret

Uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., kan efter lovens § 9 i ganske særlige tilfælde få godtgørelse efter en kilometersats til helt eller delvist at benytte andre befodringsmidler end de offentlige, herunder egen bil. En tilsvarende ordning blev pr. 1. juli 2011 indført for studerende, der har ret til rabat efter lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovens § 4 a.

Ordningerne er i videst muligt omfang harmoniserede i forhold til satser og betingelser for godtgørelse og er målrettet studerende, der har vanskeligt ved at benytte den kollektive trafik. Det kan f.eks. dreje sig om uddannelsessøgende, der ikke har mulighed for at benytte offentlig befodrning på hele eller dele af strækningen mellem bopæl og uddannelsesstedet, eller hvor rejsetiden bliver uforholdsmæssig lang og besværlig.

Efter begge ordninger udgør godtgørelsen 13,83 kr. pr. km. pr. måned (2014-niveau), og beregnes på baggrund af afstanden mellem den uddannelsessøgendes bopæl og uddannelsessted. Herfra trækkes den uddannelsessøgendes egenbetaling på 598 kr. (2014-niveau). Månedssatsen svarer til, at der gennemsnitligt gives tilskud for 18 dage om måneden, da der i de fleste måneder vil være 3-4 færre undervisningsdage end antallet af hverdage/arbejdsdage.

Der gives dog ikke befodringsgodtgørelse for den del af den daglige befodrning, der overstiger 300 km. tur/retur mellem bopæl og uddannelsessted. Endvidere beregnes der for uddannelsessøgende og deltagere i ungdomsuddannelser m.v. ikke godtgørelse i juli måned, hvor uddannelserne holder sommer-

ferie. Uddannelsessøgende, der følger undervisning i juli måned, f.eks. i forbindelse med Gymnasial supplering (GSK), vil dog kunne få befodringsgodtgørelse i juli måned.

Det er uddannelsesstedet, der træffer afgørelse om retten til rabat og om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse til mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl. Ved beregningen af antallet af kilometer skal der lægges vægt på den normale transportvej ved bilkørsel, uanset hvilket transportmiddel der rent faktisk benyttes.

Godtgørelsen udbetales bagud på baggrund af indskrivningsoplysninger.

Med lov nr. 899 af 4. juli 2013 fjernes egenbetaling på 587 kr. pr. måned for både uddannelsessøgende ved videregående uddannelser og i ungdomsuddannelser m.v. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2016. Det er endvidere hensigten med hjemmel i de eksisterende bemyndigelsesbestemmelser at fastsætte regler om, at godtgørelsen kun udbetales for den rejsedel, som overstiger 24 kilometer. Når der ikke udbetales godtgørelse til de første 24 kilometer, kan der fortsat siges at være en egenbetaling for den uddannelsessøgende. Egenbetalingen vil svare til cirka 413 kr. og er således mindre end den nuværende egenbetaling på 598 kr. pr. måned. Endelig er det hensigten at ændre kilometersatsen som fastsat i bekendtgørelse nr. 831 af 5. juli 2011 om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og bekendtgørelse nr. 804 af 29. juli 2008 om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. fra 13,59 kr. til 17,22 kr. (2013-niveau) pr. måned.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at afskære adgangen til befodringsgodtgørelse efter en kilometersats i perioder, hvor den uddannelsessøgende følger uddannelser eller undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Det foreslås, at ændringen skal gælde både for studerende ved videregående uddannelser, jf. lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og uddannelsessøgende og deltagere i ungdomsuddannelser eller andre forløb, der er omfattet af retten til rabat efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Efter såvel § 4 a i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser som § 9 i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. er det uddannelsesstederne, der træffer afgørelse om godtgørelse efter en kilometersats. Det vil derfor også være uddannelsesstederne, der træffer afgørelse om, hvorvidt der er tale om perioder, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Forslaget vedrører alene retten til godtgørelse efter en kilometersats. Uddannelsessøgende, der følger uddannelse m.v., der er tilrettelagt som fjernundervisning, vil således fortsat have ret til Ungdomskort i perioder med fjernundervisning.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 5-8, § 2 og § 3, nr. 1.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget medfører en merudgift på 18,1 mio. kr. i 2014 og herefter en årlig merudgift på ca. 40 mio. kr. Merforbruget finansieres af overskydende midler i puljen til takstnedsættelser, jf. aftale af 26. februar 2014 om ungdomskort og fjernbusser. Afskæringen af godtgørelse efter en kilometersats i perioder med fjernundervisning skønnes at have en marginal positiv effekt på ordningens økonomi.

På tillægsbevillingerne til finansloven for 2014 overføres 16,5 mio. kr. fra § 28.53.01. Takstnedsættelse i den kollektive trafik (Reservationsbev.) til § 19.82.02. Befodringsrabat til studerende i videregående uddannelser (Lovbunden) samt 1,6 mio. kr. fra § 28.53.01. Takstnedsættelse i den kollektive trafik (Reservationsbev.) til § 28.53.04. Ungdomskort (tekstanm. 126) (Reservationsbev.). Bevillingsmæssige konsekvenser af lovforslaget fra 2015 og frem optages på finansloven for 2015.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen administrative udgifter for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget bringes reglerne om befodringsrabat og -godtgørelsesordningerne til studerende ved videregående uddannelser i overensstemmelse med den retsstilling, der følger af EU-Domstolens dom af 4. oktober 2012 i sag C-75/11, Kommissionen mod Østrig.

8. Høring

Et udkast til lovforslag har i perioden den 11. marts 2014 til den 31. marts 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Akademikernes Centralorganisation, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Arriva, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Bornholms Trafikselskab, C3, Center for Ligebehandling af Handicappede, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Liberale Studerende, Danmarks Medie og Journalisthøjskole, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Handel og Service (DHS), Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, DSB Regional, DSB S-tog a/s, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA), Frit Forum - Socialdemokratiske Studerende, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fynbus, Gymnasieelevernes Landsorganisation, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Handelsskolernes Lærerforening (HL), HK/Kommunal, HK/Stat, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kulturministeriets Rektorer (KUR), Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen (VUC), Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes landskreds, Midttrafik, Movia, Nordjyllands Trafikselskab - NT, Nævnet for Støtteberettigende Uddannelser i Udlandet, Private Gymnasier og Studenterkurser, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Pædagogstuderendes studieorganisation, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Skolelederforeningen, Studenterrådgivningen, Suhrs Madakademiet, SU-rådet, Sydtrafik, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Uddannelsesforbundet, VEU-rådet og VUC Bestyrelsesforeningen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Afskæringen af godtgørelse efter en kilometersats i perioder med fjernundervisning skønnes at have en marginal positiv effekt på ordningens økonomi.	Lovforslaget medfører en merudgift på 18,1 mio. kr. i 2014 og herefter en årlig merudgift på ca. 40 mio. kr.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget bringes reglerne om befodringsrabat og -godtgørelsesordningerne til studerende ved videregående uddannelser i overensstemmelse med den retsstilling, der følger af EU-Domstolens dom af 4. oktober 2012 i sag C-75/11, Kommissionen mod Østrig.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med ændringen af § 1, stk. 3, foreslås det, at alle studerende, der er indskrevet på og gennemgår videregående uddannelse, der berettiger til SU, får ret til rabat ved køb af abonnementskort. Retten til befodringsrabat vil således ikke længere afhænge af, om den studerende har søgt om og har ret til SU. Herved omfattes danske statsborgere, der konkret ikke har ret til SU, f.eks. fordi de er løbet tør for klip, EU- og EØS-statsborgere og tredjelandes statsborgere af befodringsrabatordningen. Ordningen bliver herved bragt i overensstemmelse med EU-retten, idet der ved indskrivning ikke skelnes mellem danske statsborgere og EU- og EØS-borgere. Ordningen vil også omfatte udvekslings- og gæstestuderende, der kun i en del af uddannelsen er indskrevet ved en dansk SU-berettigende uddannelse.

Med ændringen af § 1, stk. 4, foreslås det, at det er en betingelse for at få rabat, at den studerende ikke samtidig kan få befodringsgodtgørelse i henhold til andre regler. Der vil således ikke blive stillet særskilte krav om, at den studerende skal være studieaktiv for at få rabat. Uddannelsessøgende, der har orlov fra deres videregående uddannelse, vil ikke have ret til rabat, idet de ikke anses for at gennemgå en videregående uddannelse i orlovsperioden.

Ændringen betyder samtidig, at personkredsen, der er omfattet af Ungdomskortordningen, der reguleres i bekendtgørelse om Ungdomskort, ændres tilsvarende, idet det fremgår af bekendtgørelsen, at ordningen omfatter studerende, der har ret til befodringsrabat efter § 1 i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Efter § 1, stk. 5, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang studerende, der har indsendt ansøgning om SU, har ret til rabat, når der endnu ikke er taget stilling til ansøgningen om SU.

Som en konsekvens af at retten til rabat ikke længere knyttes til retten til SU, foreslås ovennævnte hjemmel ophævet.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af lovens § 2, stk. 1, at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, der var en styrelse under Undervisningsministeriet, træffer afgørelse om rabat. Styrelsen blev nedlagt med virkning fra den 1. marts

2011. Herefter blev ordningen administreret af Uddannelsesstyrelsen, ligeledes under Undervisningsministeriet.

I forbindelse med de ressortomlægninger, der følger af kongelige resolutioner af henholdsvis 3. og 5. oktober 2011, overgik ansvaret for lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser til uddannelses- og forskningsministeren, der har tillagt Styrelsen for Videregående Uddannelser de beføjelser, der efter loven var tillagt Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte.

På den baggrund foreslås det, at § 2, *stk. 1*, ændres, sådan at det fremgår, at det er Styrelsen for Videregående Uddannelser (styrelsen), der kan træffe afgørelse om rabat.

Til nr. 3

Efter lovens § 2, *stk. 1*, 1. pkt., træffer styrelsen afgørelse om, hvilke studerende der har ret til befodringsrabat. Styrelsens afgørelse om, at studerende kan få befodringsrabat i op til 12 måneder, efter de har opbrugt deres muligheder for SU, træffes i medfør af lovens § 2, *stk. 1*, 2. pkt., efter indstilling fra uddannelsesstedet.

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter retten til rabat ikke længere knyttes til retten til SU, foreslås det at ophæve lovens § 2, *stk. 1*, 2. *pkt.*, idet reglen om, at der kan gives befodringsrabat i op til 12 måneder, efter de har opbrugt deres muligheder for SU udgår. Retten til rabat knyttes efter lovforslagets § 1, nr. 1, til den studerendes indskrivning og gives for hele uddannelsesperioden. Styrelsen træffer således alene afgørelse på baggrund af uddannelsesstedernes indskrivningsoplysninger.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter § 2, *stk. 2*, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan styrelsen bestemme, at uddannelsesstedet træffer afgørelse om ret til rabat eller om kontant udbetaling af befodringsrabat. Baggrunden herfor er, at visse uddannelsessteder træffer afgørelse om retten til SU, og derfor også indirekte om retten til befodringsrabat. Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter retten til rabat ikke længere knyttes til retten til SU, er det ikke længere relevant, at uddannelsesstederne træffer afgørelse om retten til rabat, og bestemmelsen kan derfor udgå.

Med nyaffattelsen af § 2, *stk. 2*, foreslås det i stedet at skabe hjemmel for uddannelses- og forskningsministeren til at fastsætte regler om uddannelsesstedernes administration af befodringsrabatordningen, der følger af lovens § 1.

Det er herefter hensigten blandt andet at fastsætte regler om, at styrelsen kan fastsætte retningslinjer for det enkelte uddannelsessteds forpligtelser i forbindelse med indberetning af oplysninger om indskrivning m.v., og at styrelsen kan give det enkelte uddannelsessted adgang til styrelsens edb-system, herunder til Det Fælles Uddannelseskort. Bestemmelsen skal blandt andet ses i lyset af, at der er uddannelsesinstitutioner, der ikke automatisk leverer indskrivningsoplysninger fra deres studieadministrative systemer til styrelsen, hvorfor oplysningerne skal indberettes manuelt for hver enkelt studerende, der ønsker rabat.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter § 4 a, *stk. 1*, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan uddannelsesstedet i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat, kan få godtgørelse til befodrning med andre befodringsmidler end offentlige befodringsmidler efter en kilometersats.

Med forslaget indsættes en henvisning til den under § 1, nr. 6, foreslåede affattelse af § 4 a, *stk. 2*, som en undtagelse til reglen om ret til godtgørelse i § 4 a, *stk. 1*. Forslaget i § 1, nr. 5, er således en

konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 6, der afskærer muligheden for godtgørelse efter en kilometersats for studerende, der følger fjernundervisning.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, kan efter lovens § 4 a i ganske særlige tilfælde få godtgørelse efter en kilometersats til helt eller delvist at benytte andre befordringsmidler end de offentlige, herunder egen bil.

Godtgørelsen udgør 13,83 kr. pr. km. pr. måned (2014-niveau), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 5. juli 2011 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og beregnes på baggrund af afstanden mellem den studerendes bopæl og uddannelsesstedet. Herfra trækkes den studerende egenbetaling på 598 kr. (2014-niveau). Månedssatsen svarer til, at der gennemsnitligt gives tilskud for 18 dage om måneden, da der i de fleste måneder vil være 3-4 færre undervisningsdage end antallet af hverdage/arbejdsdage.

Med indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 4 a foreslås det at afskære adgangen til befordringsgodtgørelse efter en kilometersats i perioder, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren følger uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning. Herved vil den uddannelsessøgende ikke være berettiget til befordringsgodtgørelse efter § 4 a, til hele uddannelsen eller dele af uddannelsen, hvis uddannelsen eller dele af uddannelsen hovedsageligt er tilrettelagt som fjernundervisning.

Det foreslås endvidere, at uddannelsesstederne, der i forvejen træffer afgørelse om godtgørelse efter en kilometersats, tillige træffer afgørelse om, hvorvidt der er tale om perioder, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Forslaget vedrører alene retten til godtgørelse efter en kilometersats. Uddannelsessøgende, der følger uddannelse m.v., der hovedsageligt er tilrettelagt som fjernundervisning, vil således fortsat have ret til Ungdomskort i perioder med fjernundervisning.

Der henvises til pkt. 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan uddannelsesstedet i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat, kan få godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Det foreslås, at uddannelses- og forskningsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om uddannelsesstedernes administration i forbindelse med befordringsgodtgørelse efter en kilometersats.

Der vil herefter blandt andet kunne fastsættes regler om, at styrelsen kan fastsætte retningslinjer for det enkelte uddannelsessteds forpligtelser i forbindelse med afgørelse om befordringsgodtgørelse efter en kilometersats, herunder, at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til styrelsen, hvis en studerende ikke længere opfylder betingelserne befordringsgodtgørelse eller bliver opmærksom på andre forhold, som kan have betydning for retten til godtgørelse, og at styrelsen kan give det enkelte uddannelsessted adgang til styrelsens edb-system. Behandlingen af oplysninger vil ske inden for rammerne af persondataloven.

Der henvises til pkt. 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Bestemmelsen er en sammenskrivning af gældende ret og de ændringer, der følger af denne lovs § 1, nr. 5-7, samt de ændringer der følger af § 2 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, som træder i kraft den 1. januar

2016. Sammenskrivningen træder derfor først i kraft den 1. januar 2016, jf. denne lovs § 4, stk. 2. Der er ikke med sammenskrivningen tiltænkt en ændring af gældende ret.

Med den foreslåede § 4 a vil studerende ved videregående uddannelser, der har ret til rabat på abonnementskort til bus, tog eller metro i den kollektive trafik, i ganske særlige tilfælde kunne få godtgørelse efter en kilometersats til helt eller delvist at benytte andre befordringsmidler end de offentlige, herunder egen bil.

Med § 4 a, stk. 1, foreslås det, at uddannelsesinstitutionen træffer afgørelse om retten til rabat, og om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse til, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl. Ved beregningen af antallet af kilometer skal der lægges vægt på den normale transportvej ved bilkørsel, uanset hvilket transportmiddel der rent faktisk benyttes. Den korteste strækning kan som oftest findes ved opslag på internettet, men der kan være lokale forhold, der gør, at den korteste strækning ikke vil være den normale eller hurtigste strækning. Uddannelsesinstitutionen må derfor foretage et skøn ved afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse til.

Afgørelser, som uddannelsesinstitutionen træffer efter § 4 a, stk. 1, kan ikke påklages til en anden administrativ myndighed, jf. § 6, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, der efter lovforslagets § 1, nr. 12, bliver § 6, stk. 1. Afgørelser om befordringsgodtgørelse vil typisk være afgørelser, hvor der - efter lokale forhold - skal tages stilling til, hvorvidt der findes egnet offentlig befordring. Afgørelsen om antallet af kilometer mellem bopæl og uddannelsessted vil oftest kunne træffes på objektive grundlag og ikke give anledning til tvist. Bestemmelsen svarer til § 16, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med § 4 a, stk. 2, foreslås det at afskære adgangen til befordringsgodtgørelse efter en kilometersats i perioder, hvor den studerende følger uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning. Herved vil den studerende ikke være berettiget til befordringsgodtgørelse efter § 4 a, til hele uddannelsen eller dele af uddannelsen, hvis uddannelsen eller dele af uddannelsen hovedsageligt er tilrettelagt som fjernundervisning.

Det foreslås med § 4 a, stk. 3, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration om retten til godtgørelse, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.

For så vidt angår regler om uddannelsesstedernes administration vil der blandt andet kunne fastsættes nærmere regler om frister, om uddannelsesstedernes indberetning af oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse om ret til godtgørelse, og om uddannelsesstedernes pligt til at give meddelelse til styrelsen, hvis en studerende ikke længere opfylder betingelserne for godtgørelse eller hvis uddannelsesstedet bliver opmærksom på andre forhold, som kan have betydning for retten til godtgørelse. Behandlingen af oplysninger vil ske inden for rammerne af persondataloven.

For så vidt angår retten til godtgørelse, er det hensigten at fastsætte regler om, at kun studerende, der har vanskeligt ved at benytte den kollektive trafik, kan få godtgørelse. Det kan f.eks. dreje sig om studerende, der ikke har mulighed for at benytte offentlig befordring på hele eller dele af strækningen mellem bopæl og uddannelsesstedet, eller hvor rejsetiden bliver uforholdsmæssig lang og besværlig.

For så vidt angår godtgørelsens beregning, er det hensigten at fastsætte regler, hvorefter godtgørelsen beregnes på baggrund af afstanden mellem den studerendes bopæl og uddannelsessted og en kilometersats på månedsbasis. Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter der ikke beregnes godtgørelse i juli måned, hvor uddannelserne holder sommerferie. Studerende, der følger undervisning i juli måned, f.eks. i forbindelse med adgangseksamen til ingeniørstudierne, vil dog kunne få godtgørelse for befordring i juli måned.

Satsen forventes fra 1. januar 2016 fastsat til 17,22 kr. (2013-niveau) pr. km. pr. måned.

Satsen for godtgørelsen forventes reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

For at forhindre utilsigtet brug af ordningen vil det være muligt at fastsætte regler om en øvre grænse for godtgørelsen, ligesom efter ordningen for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Her gives der ikke befordringsgodtgørelse for den del af den daglige befordring, der overstiger 300 km tur/retur mellem bopæl og uddannelsessted.

I forhold til udbetaling af godtgørelsen er det blandt andet hensigten at fastsætte regler, hvorefter godtgørelsen udbetales bagud på baggrund af indskrivningsoplysninger.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Der foreslås en sproglig præcisering af formuleringerne i lovens § 5, nr. 2, 2. pkt., og § 5, nr. 3, 2. pkt., sådan at det tydeligt fremgår af lovens tekst, at uddannelses- og forskningsministerens hjemmel til at fastsætte regler vedrører undtagelse fra de krav, der fremgår af lovens § 5, nr. 2, 1. pkt., og § 5, nr. 3, 1. pkt. Der er med den foreslåede sproglige tydeliggørelse ikke tiltænkt en ændring af gældende ret.

Til nr. 10 og 11

Det følger af § 5 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at styrelsen hos uddannelsesstederne kan indhente oplysninger om indskrivning m.v., der er nødvendige for at træffe afgørelse om ret til rabat.

Det foreslås, at styrelsen får hjemmel til at indhente indskrivningsoplysninger om studerende, der er indskrevet på en støtteberettigende uddannelse, men som ikke har søgt om befordringsrabat. Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.

Formålet med hjemmelen er at gøre det muligt at søge om Ungdomskort gennem det elektroniske selvbetjeningssystem, der administreres af styrelsen i samarbejde med Trafikstyrelsen.

Det er hensigten, at uddannelsesstederne automatisk gør indskrivningsoplysninger om studerende tilgængelige for styrelsen, uanset om disse har søgt om Ungdomskort. Først i det øjeblik, den studerende søger om et Ungdomskort, hentes indskrivningsoplysningen, og den studerende kan søge om Ungdomskort som studerende ved en videregående uddannelse.

Oplysningerne om, hvilken uddannelse den studerende er indskrevet på, i hvilken periode og på hvilken uddannelsesinstitution, er nødvendige for at kunne udstede et Ungdomskort. Formålet med automatisk at overføre indskrivningsoplysninger på alle studerende er, at disse oplysninger skal være til rådighed for styrelsen, når den studerende første gang søger om Ungdomskortet gennem det elektroniske selvbetjeningssystem. Herved opnås den mest effektive ansøgningsprocedure med kortest mulig sagsbehandlings-tid til følge, hvilket er afgørende, da der er tale om udstedelse af en rejsehjemmel, der har ringe værdi, hvis den ikke er den studerende i hænde ved studiestart.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Efter § 6, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan afgørelser, som uddannelsesstedet træffer om retten til rabat inden 4 uger fra meddelelsen af afgørelsen indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører. Klagen stiles til styrelsen og sendes til uddannelsesstedet. Fastholder uddannelsesstedet afgørelsen, sender uddannelsesstedet klagen til styrelsen med en udtalelse.

Forslaget om ophævelse af § 6, stk. 1, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, hvorefter retten til rabat ikke længere knyttes til retten til SU, men til at den uddannelsessøgende er indskrevet ved og gennemgår SU-berettigende uddannelse. Uddannelsesstederne vil således ikke længere skulle

træffe afgørelse om retten til befordringsrabat, herunder om der kan gives rabat i 12 måneder efter den studerende har opbrugt mulighederne for SU.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter § 6, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser kan styrelsens afgørelser efter § 1, stk. 4, og § 2 om retten til befordringsrabat, herunder om der kan gives rabat i 12 måneder efter den studerende har opbrugt mulighederne for SU, ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at styrelsen træffer afgørelse om rabat efter bestemmelserne i § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, som affattet med lovforslagets § 1, nr. 4. Styrelsen træffer således afgørelse om ret til rabat på baggrund af uddannelsesstedernes indskrivningsoplysninger, jf. den foreslåede § 1, stk. 3. Styrelsen træffer endvidere afgørelse om betingelsen om ikke samtidig at få befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler, jf. den foreslåede § 1, stk. 4.

Med lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås det, at styrelsens afgørelser efter § 2, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelserne vil primært være baseret på adresseoplysninger ifølge Det Centrale Personregister og objektive indberetninger fra uddannelsesstederne om indskrivning på uddannelsen, uddannelsesperioder, uddannelsesstedets adresse m.v., som ikke giver anledning til tvist. Klageadgangen er på tilsvarende vis afskåret for så vidt angår styrelsens afgørelser om ret til befordringsrabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvor retten ligeledes knyttes til den uddannelsessøgendes indskrivning.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en lovteknisk ændring som følge af, at de ændringer i § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, som var medtaget i lov nr. 899 af 4. juli 2013, nu er indeholdt i den nyaffattelse af bestemmelsen, som foreslås med lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 2

Efter § 4, stk. 6, i lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af bl.a. lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser træder ændringen af lovens § 4 a i kraft den 1. januar 2016. Da det med dette lovforslag foreslås at foretage en nyaffattelse af § 4 a med virkning fra den 1. januar 2016, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og § 4, stk. 2, skal ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 4, stk. 6, i lov nr. 899 af 4. juli 2013 tilsvarende ændres, sådan at ikrafttrædelsen den 1. januar 2016 ikke længere fremgår af den pågældende lov.

Til § 3

Til nr. 1

Med den under § 3, nr. 1, foreslåede ændring af § 9, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. foreslås det at afskære adgangen til befordringsgodtgørelse efter en kilometersats i perioder, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren følger uddannelse eller undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning. Det foreslås endvidere, at uddannelsesstederne, der i forvejen træffer afgørelse om godtgørelse efter en kilometersats, tillige træffer afgørelse om, hvorvidt der er tale om perioder, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Forslaget vedrører alene retten til godtgørelse efter en kilometersats. Uddannelsessøgende, der følger

uddannelse eller undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning, vil således fortsat have ret til Ungdomskort i perioder med fjernundervisning.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås, at styrelsen får hjemmel til at indhente indskrivningsoplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der er indskrevet på en støtteberettigende uddannelse, men ikke har søgt om befordringsrabat. Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.

Formålet med hjemmelen er at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med den måde, hvorpå styrelsen indhenter oplysninger om den uddannelsessøgendes eller deltagerens indskrivningsforhold, så den uddannelsessøgende eller deltageren har mulighed for at søge om Ungdomskort gennem det elektroniske selvbetjeningssystem, der administreres af styrelsen i samarbejde med Trafikstyrelsen.

Det er hensigten, at uddannelsesstederne automatisk gør indskrivningsoplysninger om uddannelsessøgende m.v. tilgængelige for styrelsen, uanset om disse har søgt om Ungdomskort. Først i det øjeblik den uddannelsessøgende eller deltageren søger om et Ungdomskort, hentes indskrivningsoplysningen, og den uddannelsessøgende eller deltageren kan søge om Ungdomskort.

Oplysningerne om, hvilken uddannelse den uddannelsessøgende eller deltageren er indskrevet på, i hvilken periode og på hvilken uddannelsesinstitution, er nødvendige for at kunne udstede et Ungdomskort. Formålet med automatisk at overføre indskrivningsoplysninger på alle uddannelsessøgende eller deltagere, der kunne have ret til befordringsrabat, er, at disse oplysninger skal være til rådighed for styrelsen, når den uddannelsessøgende eller deltageren første gang søger om Ungdomskort gennem det elektroniske selvbetjeningssystem. Herved opnås den mest effektive ansøgningsprocedure med kortest mulig sagsbehandlingstid til følge, hvilket er afgørende, da der er tale om udstedelse af en rejsehjemmel, der har ringe værdi, hvis den ikke er den uddannelsessøgende eller deltageren i hænde ved studiestart.

Der henvises til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Studerende, der er indskrevet ved en SU-berettigende videregående uddannelse, men som ikke har ret til eller har søgt om SU, vil således kunne få Ungdomskort, der gælder fra den 1. juli 2014.

For så vidt angår kilometerpenge i forbindelse med undervisning, der er tilrettelagt som fjernundervisning, vil retten hertil blive afskåret fra den 1. juli 2014.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* er en konsekvens af ændringerne i lovforslagets § 1, nr. 8. Den foreslåede nyaffattelse af § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser skal først træde i kraft den 1. januar 2016, som oprindeligt angivet i lov nr. 899 af 4. juli 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 1

I lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 10. oktober 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

§ 1. Studerende ved videregående uddannelser har efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befodrning med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan bestemme, at anden kollektiv persontrafik er omfattet af 1. pkt. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan endvidere fastsætte regler om, at 1. pkt. gælder for befodrning til og fra udlandet.

Stk. 2. Retten til rabat ved køb af abonnementskort omfatter ikke befodrning i form af individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede.

Stk. 3. Retten til rabat ved køb af abonnementskort omfatter måneder, hvor den studerende har ret til statens uddannelsesstøtte (SU), herunder måneder, hvor SU fravælges, samt måneder, hvor den studerende er i lønnet praktik. Studerende, der ikke har søgt SU til den uddannelse, de er i gang med, har ikke ret til rabat.

Stk. 4. Studerende kan få befodringsrabat i indtil 12 måneder efter, at de har opbrugt deres muligheder for at få SU. Det er en betingelse, at den studerende fortsat deltager aktivt i uddannelsen.

Stk. 5. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om, i hvilket omfang studerende, der har indsendt ansøgning om SU, har ret til rabat, når der endnu ikke er taget stilling til ansøgningen om SU.

§ 2. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1. Afgørelse om befodringsrabat efter § 1, stk. 4, træffes efter indstilling fra uddannelsesstedet.

Stk. 2. Styrelsen kan bestemme, at uddannelsesstedet kan træffe afgørelse efter stk. 1 og regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 4.

§ 4 a. Uddannelsesstedet kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befodrning med andre

1. § 1, stk. 3-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Retten til rabat ved køb af abonnementskort omfatter måneder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der giver ret til statens uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 15.

Stk. 4. Retten til rabat gælder ikke, når den studerende samtidig får befodringsgodtgørelse i henhold til andre regler.«

2. I § 2, stk. 1, 1. pkt., ændres »Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte« til: »Styrelsen for Videregående Uddannelser«.

3. § 2, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

4. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration af rabatordningen efter § 1.«

5. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 3, stk. 1«: », jf. dog stk. 2«.

befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats med fradrag af egenbetalingen, jf. § 3, stk. 1. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Stk. 2. Ved befordringsgodtgørelse efter stk. 1 reguleres egenbetalingen jf. § 3, stk. 1, én gang pr. kalenderår den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.«

6. I § 4 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Godtgørelse efter stk. 1 gives ikke i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

7. I § 4 a indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration, jf. stk. 1.«

8. § 4 a affattes således:

»§ 4 a. Uddannelsesstedet kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. dog stk. 2. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives ikke i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.«

§ 5. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om:

- 1) Indhold og udformning af ansøgninger om rabat efter § 1 og godtgørelse efter § 4 a og, om hvornår den studerende skal søge.
- 2) At ansøgning om ret til rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan endvidere fastsætte regler om, at visse studerende og visse typer af sager kan undtages fra 1. pkt.
- 3) At afgørelser og meddelelser om rabat eller godtgørelse skal gives i elektronisk form. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan endvidere fastsætte regler om, at visse studerende kan undtages fra 1. pkt.

9. I § 5, nr. 2, 2. pkt., og § 5, nr. 3, 2. pkt., indsættes efter »undtages fra«: »kravet i«.

- 4) At rabatbeløb efter § 3, stk. 1, jf. § 1, i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt abonnementskort uden rabat, idet rabatten dog ikke kan udbetales kontant, hvis den studerende har undladt at søge i tide.
- 5) Hvordan studerende, der i en periode, herunder på grund af deltagelse i uddannelse ved flere uddannelsessteder på samme tid, skal bruge flere abonnementskort eller en kombination af abonnementskort og godtgørelse, samlet kan opnå rabat eller godtgørelse.

§ 5 a. Styrelsen kan hos uddannelsesstederne indhente oplysninger om indskrivning m.v., der er nødvendige for at træffe afgørelse om ret til rabat.

Stk. 2-3. (...)

§ 6. Afgørelser, som uddannelsesstedet træffer i medfør af § 2, stk. 2, kan inden 4 uger fra meddelelsen af afgørelsen indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører. Klagen stiles til styrelsen og sendes til uddannelsesstedet. Fastholder uddannelsesstedet afgørelsen, sender uddannelsesstedet klagen til styrelsen med en udtalelse.

Stk. 2. Uddannelsesstedets afgørelse efter § 4 a, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Styrelsens afgørelser efter § 1, stk. 4, og § 2 i denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 2

I lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 353 af 14. marts 2007, som ændret ved § 32 i lov nr. 551 af 6. juni 2007, § 3 i lov nr. 208 af 31. marts 2008, § 3 i lov nr. 78 af 27. januar 2010, § 1 i lov nr. 1567 af 21. december 2010 og § 3 i lov nr. 485 af 17. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »med fradrag af egenbetalingen, jf. § 3, stk. 1«.

2. § 4 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

10. I § 5 a, stk. 1, indsættes efter »ret til rabat«: », herunder indskrivningsoplysninger om studerende, der er indskrevet på en støtteberettigende uddannelse, men som ikke har søgt befodringsrabat«.

11. I § 5 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling.«

12. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 1 og 2.

13. I § 6, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »§ 1, stk. 4, og«.

§ 2

I lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af SU-loven, lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Ændring af reglerne om støtte-tid, begrænsninger i adgangen til Statens Uddannelsesstøtte til ungdomsuddannelser, nye støttesatser for hjemmeboende, ændret satsregulering i perioden 2014-2021, øget støtte til befodringsgodtgørelse m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 2 ophæves.

§ 4

Stk. 1-5. (...)

Stk. 6. § 1, nr. 14, og §§ 2 og 3 træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 7-8. (...)

§ 9. Der kan til særlige grupper, jf. stk. 2 og 3, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befordring efter en kilometersats med fradrag af egenbetaling, jf. § 7.

Stk. 2-5. (...)

§ 12. Ministeriet eller anden statslig myndighed kan hos uddannelsesstederne indhente oplysninger om indskrivning m.v., der er nødvendige for at træffe afgørelse om ret til rabat.

Stk. 2. (...)

2. I § 4, stk. 6, ændres »§§ 2 og 3« til: »§ 3«.

Undervisningsministeriet

§ 3

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 21. maj 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Godtgørelse gives dog ikke i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.«

2. I § 12, stk. 1, indsættes efter »ret til rabat«: », herunder indskrivningsoplysninger om uddannelsessøgende og deltagere, der er indskrevet på en uddannelse, der giver ret til befordringsrabat efter § 2, men som ikke har søgt befordringsrabat«.

3. I § 12, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Oplysningerne skal gives i en form, der er egnet til elektronisk databehandling«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 8, træder i kraft den 1. januar 2016.